

РЕШЕНИЕ

№ 4432

гр. София, 06.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 76 СЪСТАВ, в публично заседание на втори декември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: СТЕФАН ИС. ШЕКЕРДЖИЙСКИ

при участието на секретаря Р. Л.

като разглежда докладваното от СТЕФАН ИС. ШЕКЕРДЖИЙСКИ Гражданско дело № 20211110141218 по описа за 2021 година

искове с пр.осн. чл. 124, ал. 1 (съществуване на право), във вр. с чл. 415 от ГПК, във вр. с чл. 79 и чл. 365 от ЗЗД, във вр. с чл. 342 от ТЗ; чл. 92 от ЗЗД:

Ищецът - „М. Б.“ ООД, твърди, че на 27.07.2018г., между него (лизингодател) от една страна, и ответника - АЛ. Г. Г., бил сключен Договор за лизинг. Сделката била развалена на 14.11.2027г., като л.а. бил върнат на 24.06.2020г.

Моли да се признае за установено по отношение на ответника, че дължи:

- сумата от 198,99 лева незаплатена главница по лизингови вноски, включена в анюитетните вноски с падеж от 20.04.2020г. до 24.06.2020г.;
- сумата от 312,18 лева незаплатена лихва по лизингови вноски, включена в анюитетните вноски с падеж от 20.04.2020г. до 24.06.2020г.;
- сумата от 489,42 лева, неустойка за прекратяване на договора;
- сумата от 165,93 лева, разходи за платени застрахователни премии; и
- сумата от 540 лева, разходи за възстановяване на Лизиновия актив.

Претендира законната лихва и разноски.

Ответникът - АЛ. Г. Г., оспорва иска:

- нямало доказателства, че договорът за лизинг е прекратен, още по-малко по вина на ответника;

- навежда и други доводи;

Съдът, след като прецени събраните по делото доказателства и обсъди доводите на

страните, с оглед разпоредбата на чл. 12 и чл. 235, ал. 3 от ГПК, приема за установено следното:

от фактическа:

Сключен е договор за финансов лизинг на 24.11.2017г. Стойността на лизинга е 5 200 лева. Стойността на неустойката е под 10 %.

С Допълнително споразумение и Приемо-предавателен протокол от 24.06.2020г. страните са се споразумели относно следното – договорът се прекратява по общо съгласие (точка 2 от преабюла), като дължимите суми са:

- 196,75 лева – главница;
- лихва – 308,98 лева;
- неустойка по чл. 15.5 – **489,42 лева**;
- застрахователна премия – **165,93 лева** (*тази клауза от спогодбата представлява доказателство за дължимост. Изложеното се отнася и до следващата точка*);
- разходи за репатриране – **540 лева**;

Спогодбата е упомената както в заявлението, така и в исковата молба.

Представен е и запис на заповед, но без подпис, която по тази причина докуменът представлява само проект на менителничен ефект. Той е ирелевантен.

Депозирано е заключение на ССЧЕ, неоспорено от страните и прието от съда, като компетентно изготвено. От него се установява, че следните суми са осчетоводени:

- 198,99 лева – главница;
- 312,18 лева – лихва;
- 489,42 лева – неустойка;
- 82,62 лева – застрахователна премия; и
- 540 лева – възстановяване на лизингов актив.

от правна страна:

С договора за спогодба страните прекратяват един съществуващ спор или избягват един възможен спор, като си правят **взаимни отстъпки** (чл. 356, ал. 1 от ЗЗД). Тя представлява и индивидуално договоряне на клаузи – по смисъла на ЗЗП.

Доводът, че сделката била прекратена по вина на ответника е некоректен – тя е прекратена, както бе посочено, по общо съгласие.

Вторият довод, че имало разминаване на сумите, предмет за заповедното и на исковото производство, е неоснователен – те са идентични.

Нищожна поради накърняване на добрите нрави е клауза за неустойка, уговорена извън присъщите ѝ обезпечителна, обезщетителна и санкционна функции. Преценката за нищожност поради накърняване на добрите нрави се прави за всеки конкретен случай към момента на сключване на договора (т. 3 от Тълкувателно решение № 1 от 15.06.2010 г. на

ВКС по тълк. д. № 1/2009 г., ОСТК, докладчик председателят Марио Бобатинов и съдията Емил Марков). Този размер, по разбиранията на настоящата инстанция, не е прекомерен – т.е. не е нарушен морала (съответно чл. 26 от ЗЗД).

Както бе посочено, при спогодбата всяка от страните може, а и често прави отстъпки – в случая това се отнася до сумите, които са различни, съобразно договореното (от гледна точка на ищеца) и по отношение на застраховката (от гледна точка на ответника). Това е нов договор и той следва да се спазва и от двете страни.

За горниците сумите са недължими.

ССЧЕ има смисъл само доколкото установява, че няма заплащане след момента на сключване на спогодбата.

по разноските:

1. Настоящата инстанция дължи произнасяне и по разноските, сторени в заповедното производство – **133 лева**, съобразно уважената част от иска.

2. Разноските, сторени пред настоящата инстанция от ищеца, са **670 лева** – чл. 78, ал. 1 от ГПК.

Воден от гореизложеното, СЪДЪТ

РЕШИ:

ПРИЗНАВА за УСТАНОВЕНО на основание чл. 124, ал. 1 (съществуване на право), във вр. с чл. 415 от ГПК, във вр. с чл. 79 и чл. 365 от ЗЗД, във вр. с чл. 342 от ТЗ; чл. 92 от ЗЗД, по иска предявен от „М. Б.“ ООД, чрез адв. А.А., определен от САК, че ответникът дължи (във връзка с прекратен договор за лизинг от 24.11.2017г. и спогодба от 24.06.2020г.):

- сумата от **196,75 (сто деветдесет и шест лева и седемдесет и пет стотинки) лева**, незаплатена главница по лизингови вноски, включена в анюитетните вноски с **падеж от 20.04.2020г. до 24.06.2020г.**, веднъж със законната лихва, считано от 12.10.2020г. до окончателното ѝ изплащане, като **ОТХВЪРЛЯ** претенцията за горницата до пълния предявен размер от **198,99 (сто деветдесет и осем лева и деветдесет и девет стотинки) лева**, като **НЕОСНОВАТЕЛНА**;

- сумата от **308,98 (триста и осем лева и деветдесет и осем стотинки) лева** незаплатена лихва по лизингови вноски, включена в анюитетните вноски с **падеж от 20.04.2020г. до 24.06.2020г.**, като **ОТХВЪРЛЯ** претенцията за горницата до пълния предявен размер от **312,18 (триста и дванадесет лева и осемнадесет стотинки) лева**, като **НЕОСНОВАТЕЛНА**

- сумата от **489,42 (четиристотин осемдесет и девет лева и четиридесет и две стотинки) лева**, неустойка за прекратяване на договора;

- сумата от **165,93 (сто шестдесет и пет лева и деветдесет и три стотинки)** лева, разходи за платени застрахователни премии; и

- сумата от **540 (петстотин и четиридесет)** лева, разходи за възстановяване на Лизиновия актив.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 от ГПК, „**М. Б.**“ ООД, да заплати на **АЛ. Г. Г.**, ЕГН *********, чрез адв. А.А., определен от САК, сумата от **133 (сто тридесет и три)** лева, разноси, сторени в заповедното производство.

ОСЪЖДА на основание чл. 78, ал. 1 и ал. 3 от ГПК, „**М. Б.**“ ООД, да заплати на **АЛ. Г. Г.**, ЕГН *********, сумата от **670 (шестстотин и седемдесет)** лева – сторени деловодни разноси.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва с въззивна жалба пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____